

en Udvarsel, ja han gik saa vidt, at han sagde, at Dommeren kunde endogaa sætte en lavere Bøde, altsaa ogsaa de 2 Kr., som Udvalget her er fremkommet med. Jeg er ikke Procesualist nok til, at jeg kan afgøre dette Spørgsmaal, men jeg har dog villet henpege paa, at dette uimodsiget er sagt i Landstinget, og jeg vil derfor, uagtet jeg vil stemme med Udvalget, nu haabe, at Udvalget maa kunne komme til en Forandring paa dette Punkt til 3dje Behandling.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg skal først vende mig til den ærede Ordfører, og naar jeg senere kommer til at omtale de enkelte Ændringsforslag, som den ærede Ordfører har omtalt, skal jeg med det samme omtale, hvad den ærede Minister har sagt. Naar den ærede Ordfører begyndte sine Udtalelser med, at jeg efter hans Mening havde udbist en vis Gnavenhed, og han undersøgte, hvad Grunden kunde være dertil, gik den ærede Ordfører saa langt tilbage, at han omtalte, hvad Grunden var til, at jeg kom ind i Udvalget, nemlig at jeg havde øvet Kritik over for Lovforslaget. Men jeg vil spørge, om det ikke kan være, at man, fordi jeg har øvet en Kritik over for det tidligere Udvalgs Arbejde, har taget mig det ilde op? Det var ikke i Udvalget, at jeg øvede den Kritik, men det kom offentlig frem under Forhandlingen her i Salen, saa at jeg kan omtale det. Kunde det ikke være, at Fejlen ligger hos det ærede Udvalg, saa at det behandler mig med en vis Gnavenhed? Kunde det ikke siges, at det var muligt? Naar den ærede Ordfører siger, at han ikke forstod, hvorfor jeg ikke var fremkommen tidligere med den kritiske Behandling af Lovforslagets enkelte Bestemmelser, ligger det i, som den ærede Ordfører nys sagde, at han da ikke var Medlem af Udvalget, thi havde han været det, vilde han have vidst, at hvad man i det hele søgte at opnaa Enighed om, var det store Spørgsmaal om Tuberkulose. Jeg personlig mente da — og det vare alle enige i — at det nyttede ikke at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, saa længe man ikke vidste, hvorledes det stod med Spørgsmaalet Tuberkulose. Nu foreligger Forslaget saaledes, at der er Mulighed for at komme ud over dette Punkt, og saa er efter min Mening Tiden kommen til at gaa ind paa kritisk Behandling af Lovforslagets Bestemmelser. Man vidste ikke, hvorledes man skulde stille sig over for Lovforslagets øvrige Bestemmelser, saa længe man ikke vidste, hvorledes det store Spørgs-

maalet, Tuberkulose, skulde løses. Naar den ærede Ordfører udtaler den Mening, at jeg helst havde set, at man ikke var gaaet ind paa det af mig stillede Ændringsforslag, som nu er tiltraadt af den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal, beror det paa en fuldstændig Misforstaaelse. Dersom den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal vilde have tiltraadt mine øvrige Forslag, vilde jeg have været fuldstændig tilfreds dermed og vilde sige, at efter min Mening var det et godt Udvalg, men Grunden til, at jeg ikke kan forstaa, at ikke hele Udvalget har tiltraadt mine Forslag, er, at Udvalget bestaar af Landmænd, praktiske Landmænd, og de Forslag, jeg har stillet, ere i Landbrugets Interesse. Derfor kan jeg ikke forstaa, at Udvalget ikke tiltræder de billige og rimelige Forslag, jeg har stillet. Naar man vil paastaa, at et eneste af mine Forslag er urimeligt og ubilligt i nogen Henseende, medens jeg mener, at de ere billige og rimelige fra Landbrugets Standpunkt, vil jeg bede om, at man vil forklare mig det; thi kan der fremføres virkelige Grunde for, at de ere ubillige og urimelige, skal jeg være den første til at indrømme det. Jeg havde haabet, at man kunde være bleven enig, fordi Udvalget bestaar af Landmænd, praktiske Landmænd. Smidlertid skal jeg ikke forfølge dette videre; jeg kunde nok sige en hel Del mere derom, men det vilde ikke føre til noget. Det er mig ikke om at gøre at komme til at strides om, hvorvidt en eller anden har været gnaven eller ikke, men det gælder for mig om at gennemføre Sagen, og saa maa man gerne sige om mig, at jeg er gnaven, det bryder jeg mig ikke det mindste om. Jeg vil gerne have noget ud af Sagen fra Landbrugets Standpunkt, og Landbruget har ikke Grund til at beklage sig over min Stilling og Virksomhed i Udvalget, thi den tør jeg nok sætte ved Siden af den ærede Ordførers, og det er ikke fra den Side, der skal rettes Anklage mod mig.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg skal ikke gaa dybt ind derpaa nu, men naar den ærede Ordfører, hvad Ændringsforslaget under Nr. 1 angaar, mener, at han er i Overensstemmelse med Ministeren i Opfattelsen af det paagældende Punktum i Lovforslaget, er det en Misforstaaelse; thi den ærede Ingeniørminister, som jo er en praktisk Mand, indrømmer fuldt ud, hvad der jo ogsaa er rigtigt, naar man ikke vil gaa videre, at Lovforslagets første Punktum kan være Genstand for Misforstaaelse, og den ærede Minister har ogsaa bebudet i alt Fald at ville gaa ind paa et Ændringsforslag, som vilde gøre Lovforslaget betydelig bedre